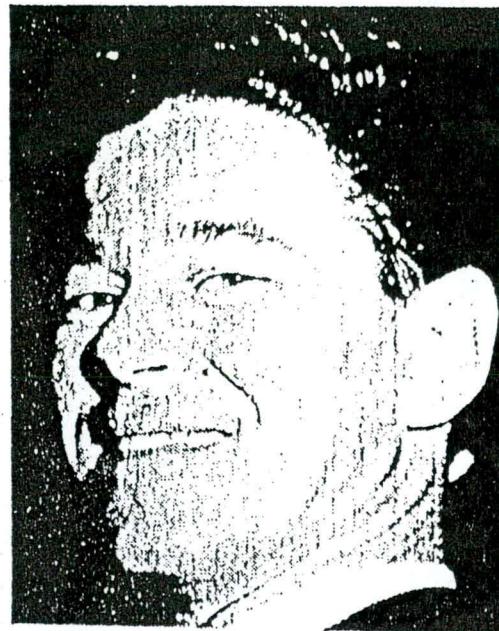

טגורי, דן ("דני")

בן שאול ומרצילה. נולד ביום ד' באלוול תרצ"ט (19.8.1939) בחיפה. ילדותו עברה עליו בירושלים. אחרי שסימם את לימודיו היסודיים המשיך את לימודיו התיכוניים אך במאצע עבר לחיפה ושם סיים אותם בבית-הספר התיכון "חוגים". בגיל י"א התקבל לקלובי-התעופה והיה החניך הצעיר ביותר בו. דני התמסר לבניית-טיסנים ואף השתתף בהצלחה בתחרויות ארציות להטסת דגמים. בהיותו בן ט"ו הצטרף לגונ"ע-

אויר וכעבור שנה ומחצה טס טיסת "סולו" ב"פייפר". בפרוץ מערכת סיני ביקש להצטרף לחיל-האוויר ולהיות בטיסת-טיסור וקיים ר ank מפאט גילו נדחתה בקשתו. בשעת גיוסו לצה"ל שירת בחיל-האוויר בטיס קרב. לאחר חמיש שנות שירות צבאי עבד במשך שלוש שנים בטיס-דריסוס. במאי 1967 התמודד ללימוד קורס של קברנית "בוואינג" ב"אל-על" אך מלחמת ששת הימים פרצה אז והוא נקרא למילואים. השתתף במספר גיחות לעבר מצרים. משימתו الأخيرة הייתה הפצת שזה-תעופה צמיר אשר בסוריה אך מטוסו נפגע באש נ"מ ולמרות פגיעה סירב לקבל ליווי ודרש משאר המטוסים להמשיך במשימה באמרו להם: "על מראgo לי. אני אסתדר בעצמי" — והוא נפל עם מטוסו. זה היה ביום הראשון לקרבות, הוא כ"ז באيار תשכ"ז (5.6.1967). הנitch אשה בהריוונה — ובתו נולדה כשבועות לאחר נפל אביה. כעבור שבועיים הוחזרה גופתו על-ידי סוריה. הובא למנוחת-עולםם בבית-הקבורות הצבאי בחיפה.